

זוהר היומי

זוהר בראשית – דף ר ע"א

פרשת מקץ

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (קצ"ט ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

רָאָה גִּלְיָ. וּכְתִיב, (דניאל ז) דְּנִיָּאל חָלַם חֲזָה וַחֲזוֹי רֵאשָׁה עַל מִשְׁכְּבֶיהָ בְּאֲדִין חֶלְמָא כְּתַב. וְאִי אֵית בֵּיה מְלִין כְּדִיבֹן, אֲמַאי אִיכְתִּיב בֵּין כְּתוּבִים. אֶלָּא אֵינוֹן זְכָאֵי קִשּׁוּט, בְּשַׁעְתָּא דְּנִשְׁמַתְהוֹן סְלִקִין. לֹא מִתְחַבְּרֵן בְּהוּ, אֶלָּא מְלִין קְדִישִׁין. דְּאוֹדְעִין לִיה מְלִי דְקִשּׁוּט, מְלִין קִיִּימָן דְּלֹא מִשְׁקָרֵן לְעֵלְמִין.

תרגום לעברית

בֹּא רֵאָה דְּנִיָּאל מַה כְּתוּב בּוֹ, (דניאל ב) אֲזַ לְדְנִיָּאל בְּחִזְיוֹן הַלֵּילָה סוּד גָּלָה, וּכְתוּב (שם ז) דְּנִיָּאל רֵאָה חֲלוֹם בְּהִיּוּתוֹ יֵשֵׁן עַל מִשְׁכְּבוֹ, אֲזַ כְּתַב אֶת הַחֲלוֹם. וְאִם יֵשׁ בּוֹ דְּבָרִים כּוֹזְבִים, לָמָּה נִכְתַּב בֵּין הַכְּתוּבִים? אֶלָּא אוֹתָם צְדִיקֵי אֱמֶת, בְּשַׁעָה שְׁנִשְׁמוֹתֵיהֶם עוֹלוֹת, לֹא מִתְחַבְּרִים בָּהֶם אֶלָּא דְּבָרִים קְדוּשִׁים, שְׁמוּדִיעִים לוֹ דְּבָרֵי אֱמֶת, דְּבָרִים קִיִּימִים, שְׁלֹא מִשְׁקָרִים לְעוֹלָמִים.

טקסט הזוהר

וְאִי תִימָא, הָא תַנּוּן דְּדוֹד מְלָכָא לֹא חֲמָא חֶלְמָא טְבָא. הָא אֲשַׁתְּמַע דְּהוּה חֲמִי דוֹד מְלִין דְּלֹא קִשּׁוּט. אֶלָּא וְדֹאֵי, כָּל יוֹמוֹי הָוָה מִשְׁתַּדֵּל לְאוּשְׁדָא דְמִין, וְאַגַּח קֶרְבִּין, וְכָל חֶלְמוֹי לֹא הָווּ אֶלָּא חֶלְמִין בִּישִׁין. חוֹרְבָא וְשׁוּמְמוּתָא וְדִמָּא וְאוּשִׁידוֹ דְּדִמִין, וְלֹא חֶלְמָא דְשִׁלָּם.

וְאִם תֹּאמַר, הִנֵּה שְׁנִינוּ שְׁדוּד הַמֶּלֶךְ לֹא רָאָה חֲלוֹם טוֹב, הִנֵּה נִשְׁמָע שֶׁהִיא רוֹאָה דּוֹד דְּבָרִים שְׁלֹא אֵמֶת? אֲלָא וְדַאי, כָּל יָמָיו הָיָה מִשְׁתַּדֵּל לְשַׁפֵּךְ דְּמִים וּנְלַחֵם קִרְבוֹת, וְכָל חֲלוֹמוֹת לֹא הָיוּ אֲלָא חֲלוֹמוֹת רָעִים, חֲרָבָן וּשְׁמָמָה וְדָם וּשְׁפִיכוֹת דְּמִים, וְלֹא חֲלוֹם שֶׁל שְׁלוֹם.

טקסט הזוהר

וְאִי תִימָא, לְבַר נָשׁ טַב אֲחִיזִאוּ לִיהּ חֲלָמָא בִּישָׂא, הָכִי הוּא וְדַאי. כָּל אֵינּוֹן בִּישִׁין דְּזַמִּינִין לְאַתְדַּבְּקָא עַל אֵינּוֹן דְּעִבְרִי עַל פִּתְגָמֵי דְּאוֹרֵייתָא, וְאֵינּוֹן עוֹנָשִׁין דְּזַמִּינִין לְאַתְעֲנָשׂא בְּהָהוּא עֲלָמָא, כְּלָהּ חָמִי. בְּגִין דְּכָל שַׁעְתָּא יְהֵא דְּחִילוֹ דְּמָרִיָּה עָלֶיהָ, וְהָא אֲתַעְרוּ. דְּכִתִּיב, (קהלת ג) וְהֶאֱלֹהִים עָשָׂה שְׁיִירָאוּ מִלְּפָנָיו, זֶה חֲלוֹם רָע. וְעַל דָּא, לְהָהוּא זַכָּאָה, אֲחִיזִיו לִיהּ חֲלָמָא בִּישָׂא, כְּמָה דְּאַתְמָר.

תרגום לעברית

וְאִם תֹּאמַר, לְאָדָם טוֹב מֵרָאִים חֲלוֹם רָע? כֹּךָ זֶה וְדַאי. כָּל אוֹתָם רָעוֹת שַׁעְתִּידִים לְהַשִּׁיג - עַל אוֹתָם שְׁעוֹבָרִים עַל דְּבָרֵי תוֹרָה, וְאוֹתָם עֲנָשִׁים שַׁעְתִּידִים לְהַעֲנֹשׁ בְּעוֹלָם הַהוּא כְּלָם רוֹאָה, כְּדִי שֶׁכָּל שַׁעָה תִּהְיֶה יִרְאֵת אֲדוֹנוֹ עָלָיו. וְהִנֵּה הֵעִירוּ שְׁכָתוֹב (קהלת ג) וְהֶאֱלֹהִים עָשָׂה שְׁיִירָאוּ מִלְּפָנָיו - זֶה חֲלוֹם רָע. וְעַל זֶה לְאוֹתוֹ צָדִיק מֵרָאִים לוֹ חֲלוֹם רָע, כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּאֵר.

טקסט הזוהר

תָּא חֲזִי, דְּהָא תַּנְיִנָן, דְּהָהוּא בַּר נָשׁ דְּחָמִי חֲלָמָא, בְּעִי לִיהּ לְמַפְתַּח פּוּמִיָּה בֵּיהּ קָמִי בְּנִי נָשׂא דְּרַחֲמֵי לִיהּ. בְּגִין דִּיסְתַּלַּק רַעוּתָא דְּלַהוֹן לְגַבִּיָּה לְטַב, וַיִּפְתַּחוּן פּוּמִיָּהּ לְטַב, וַיִּשְׁתַּכַּח רַעוּתָא וּמָלָה כָּלָא לְטַב. רַעוּתָא דְּאִיהִי מַחֲשָׁבָה, שְׁרוּתָא דְּכָלָא, וּמָלָה דְּאִיהִי סִיּוּמָא דְּכָלָא. וְעַל דָּא אֲשַׁתַּכַּח דְּהָא שְׁלִימוֹ אִיהוּ בְּרָזָא עֲלָאָה.

בֹּא רְאֵה, שְׁהֵנָּה שְׁנִינוּ, שְׁאוֹתוֹ אָדָם שְׁרוּאָה חֲלוּם, צָרִיךְ לוֹ לִפְתַּח אֶת פִּיו בּוֹ לִפְנֵי אַנְשִׁים שְׁאוֹהֲבִים אוֹתוֹ, כְּדֵי שִׁיעֲלָה רְצוֹנָם אֵלָיו לְטוֹב וְיִפְתָּחוּ פִּיהֶם לְטוֹב, וְיִמָּצֵא הָרְצוֹן וְהַדְּבָר הַכֹּל לְטוֹב. הָרְצוֹן שֶׁהוּא הַמַּחֲשָׁבָה רִאשִׁית הַכֹּל, וְהַמַּלְאָה שֶׁהִיא סִיּוּם הַכֹּל. וְעַל כֵּן נִמָּצֵא שְׁהֵנָּה הוּא שְׁלֵמוֹת בְּסוּד עֲלִיוֹן.

טקסט הזוהר

וּבִגִּין כֹּה אֶתְקִיִּים כָּלָא, וּבְעִינֵן רַחֲמִימִין דְּבַר נֶשׁ (נ"א רַחֲמִימִין עֲלִיה דְּבַר נֶשׁ בִּגִּין) לְאֶתְקִימָא בְּהֵהוּא פִּשְׁרָא טָבָא, וְכָלָא אִיהוּ כְּדָקָא יָאוּת. וּבִגִּין כֹּה קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אוֹדַע לִיה לְבַר נֶשׁ, כֹּל חַד וְחַד, בְּהֵהוּא דְּרָגָא דִּילִיה, כְּמָה דְּאִיהוּ. וּבְהֵהוּא גְּוֹנָא דְּכָל חַד וְחַד, אָמַר דִּיהָא חֲלָמָא. אָמַר הֵהוּא יוֹדָא, וְדָאִי דְּחֲלָמָא לָאו אִיהוּ אֱלָא לְבַר נֶשׁ זִכָּאָה, דְּאִיהוּ חֲמָא חֲלָמָא כְּדָקָא חֲזִי.

תרגום לעברית

וּמִשּׁוּם כֹּה הַכֹּל מִתְקַיֵּם, וְצָרִיכִים אוֹהֲבֵי הָאִישׁ לְהִתְקַיֵּם בְּאוֹתוֹ פְּתִירוֹן טוֹב, וְהַכֹּל הוּא כְּרָאוּי. וּמִשּׁוּם כֹּה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹדִיעַ לְאָדָם כֹּל אֶחָד וְאֶחָד בְּאוֹתָהּ הַדְּרָגָה שֶׁלוֹ כְּמוֹ שֶׁהוּא, וּבְאוֹתוֹ גּוֹן שְׁכָל אֶחָד וְאֶחָד אוֹמֵר שְׁיִהְיָה חֲלוּם. אָמַר אוֹתוֹ יְהוּדִי, וְדָאִי שֶׁחֲלוּם אֵינוֹ אֱלָא לְאָדָם צָדִיק, שֶׁהוּא רָאָה חֲלוּם כְּרָאוּי.

טקסט הזוהר

וְתָא חֲזִי, דְּכַד בַּר נֶשׁ נָאִים עַל עַרְסִיהּ, נִשְׁמַתִּיהּ נִפְקָא וְשְׁטִיָּא בְּעֲלָמָא לְעִילָא, וְעָאֵלַת בְּאַתְרָא דְּעָאֵלַת. וְכַמָּה חֲבִילֵי טְהִירִין, קִימִין וְאִזְלִין בְּעֲלָמָא, וּפִגְעִין בָּהּ בְּהֵהוּא נִשְׁמַתָּא. אִי זִכָּאָה הִיא, סִלְקָא לְעִילָא וְחִמָּאֵת מַה דְּחִמָּאֵת. וְאִי לָאו, אֶתְאַחַדְתָּ בְּהֵהוּא סְטָרָא, וּמוֹדִיעִין לָהּ מַלְיָן כְּדִיבּוֹן, אוּ מַלְיָן דְּזַמִּינִין לְמִיתִי לְזִמְן קָרִיב. וְכַד אֶתְעַר הֵהוּא נִשְׁמַתָּא דְּבִיָּה, אִיהִי מוֹדַעָא לִיה מַה דְּחִמָּאֵת.

ובא וראה, שכאשר אדם ישן על מטתו, נשמתו יוצאת ומשוטטת בעולם למעלה ונכנסת למקום שנכנסת, וכמה קבוצות מוזיקים עומדים והולכים בעולם ופוגשים את אותה הנשמה. אם היא צדיקה, עולה למעלה ורואה מה שרואה. ואם לא, נאחזת בצד ההוא, ומודיעים לה דברים כוזבים או דברים שעתידיים לבא לימן הקרוב. וכשמתעוררת אותה הנשמה שבו, היא מודיעה לו מה שראתה.

טקסט הזוהר

ועל דא, לבר נש דלאו איהו זכאה, מודיעין ליה חלמא טבא דלאו איהו קשוט. כלא בגין לאסטאה ליה מההוא ארח קשוט. כיון דאיהו אסטי אורחיה מארח קשוט, מסאבין ליה. דכל מאן דאתי לאתדכאה, מדכאין ליה. ומאן דאתי לאסתאבא, מסאבין ליה. הא ודאי אתמר הכי.

תרגום לעברית

ועל כן לאדם שאינו צדיק מודיעים לו חלום טוב שאינו אמת, הפל כדי להסוותו מאותה דרך האמת. כיון שהוא הסיט את דרכו מדרך האמת, מטמאים אותו. שכל מי שפא להטהר - מטהרים אותו, ומי שפא להטמא - מטמאים אותו. הנה ודאי כך נתבאר.

טקסט הזוהר

יתבו עד דסליק צפרא, אמר רבי יוסי, ודאי לא זכר שמייה דיוסף באינון דגלים. דכתיב, (במדבר ב) דגל מחנה אפרים, ולא כתיב דגל מחנה יוסף. בגין דאתגאי על אחוי, והא אתמר.

יָשְׁבוּ עַד שֶׁעָלָה הַבֶּקֶר. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וַדָּאי לֹא זָכַר שְׁמוֹ שֶׁל יוֹסֵף בְּאוֹתָם דְּגָלִים, שִׁפְתוֹב (במדבר ב) דְּגָל מַחֲנֶה אֲפָרִים, וְלֹא כְּתוּב דְּגָל מַחֲנֶה יוֹסֵף, מִשּׁוּם שֶׁהִתְגָּאָה עַל אַחִיו, וְהִנֵּה נִתְבָּאֵר.

טקסט הזהיר

אָמַר הֵהוּא יוֹדָאי, וַדָּאי שֶׁמַּעֲנָא דִּיּוֹסֵף אִיהוּ בְּעִלְמָא דְדְכוּרָא, וְכָלְהוּ שְׁבָטִין בְּעִלְמָא דְנוֹקְבָא אֵינוֹן. וְעַל דָּא לֹא אֶתְכַלִּיל יוֹסֵף עֲמָהוֹן, בְּגִין דְּאִיהוּ בְּעִלְמָא דְדְכוּרָא עֲמָהוֹן (נ"א ל"ג עמהון).

תרגום לעברית

אָמַר אוֹתוֹ הִיְהוּדִי, וַדָּאי שֶׁמַּעֲתִי, שִׁיּוֹסֵף הוּא בְּעוֹלָם הַזָּכֶר, וְכָל הַשְּׁבָטִים הֵם בְּעוֹלָם הַנְּקִבָּה, וְעַל כֵּן לֹא נִכְלַל יוֹסֵף עִמָּהֶם, מִשּׁוּם שֶׁהוּא בְּעוֹלָם הַזָּכֶר עִמָּהֶם.

טקסט הזהיר

מִה כְּתִיב, כָּלְנוּ בְּנֵי אִישׁ אֶחָד נַחְנוּ. נַחְנוּ, אֲנַחְנוּ מִבְּעֵי לִיָּה. אֲמַאי חָסֵר א'. אֵלָּא, בְּגִין דְּרָזָא דְבִרְיָת לֹא אֲשַׁתַּכַּח עֲמָהוֹן, אֶסְתַּלַּק מִתַּמָּן א'. דִּהָא א' דְּכוּרָא אִיהוּ. וְעַל דָּא ב' אִיְהִי נּוֹקְבָא, א' דְּכוּרָא. וּבְגִין דָּא אֶסְתַּלַּק א' מִתַּמָּן, וְאֲשַׁתַּאֲרוּ אֵינוֹן נּוֹקְבֵי לְגַבֵּי שְׁכִינְתָּא.

תרגום לעברית

מִה כְּתוּב? כָּלְנוּ בְּנֵי אִישׁ אֶחָד נַחְנוּ. נַחְנוּ? אַחְנוּ הִיא צָרִיךְ לְכַתֵּב! לָמָּה חָסֵר א'? אֵלָּא מִשּׁוּם שֶׁסּוּד הַבִּרְיָת לֹא נִמְצָא עִמָּם. הֶסְתַּלַּק מִשָּׁם א', שֶׁהָרִי א' הוּא זָכֶר. וְעַל כֵּן ב' הִיא נְקִבָּה, א' זָכֶר. וּמִשּׁוּם כֵּן א' הֶסְתַּלַּק מִשָּׁם, וְנִשְׁאָרוּ אוֹתָן נְקִבוֹת אֲצֵל הַשְּׁכִינָה.

וּלְכַתֵּר אָמְרוּ, כְּנִים אֲנַחְנוּ, אֶתּוֹסָא א'. אָמְרוּ וְלֹא יָדְעִי מָה קֶאֱמְרוּ. בְּגִין דִּיּוֹסָא אֲשֶׁתַּכַּח תַּמּוֹן, וְאֲשֶׁלִּימוּ מְלָה, וְאָמְרוּ אֲנַחְנוּ. מִנָּלָן, דְּכַתִּיב וַיֹּאמְרוּ שְׁנַיִם עָשָׂר עֲבָדֶיךָ אֲחִים אֲנַחְנוּ, וַיּוֹסֶף אִיהוּ בְּחוּשְׁפָּנָא, כַּד עָאֵל בְּחוּשְׁפָּנָא, אָמְרוּ אֲנַחְנוּ. וְכַד לָא עָאֵל בְּחוּשְׁפָּנָא, אָמְרוּ נַחְנוּ.

תרגום לעברית

אחר כך אמרו כנים אנחנו. נוספה א'. אמרו ולא ידעו מה אמרו, משום שיוסף נמצא שם, והשלימו הדבר ואמרו אנחנו. מנין לנו? שכתוב ויאמרו שניהם עשר עבדיך אחים אנחנו. ויוסף הוא בחשבון. כשנכנס בחשבון, אמרו אנחנו. וכשלא נכנס בחשבון, אמרו נחנו.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (ר ע"ב) ◆

טקסט הזוהר

אמר רבי יוסי, כל הני מלין דקאמרון הקא, קודשא בריך הוא אתרעי בהו, דהא שכינתא

תרגום לעברית

אמר רבי יוסי, כל הדברים הללו שאמרנו כאן, הקדוש ברוך הוא התרצה בהם, שהרי השכינה לא זזה מכאן, ככתוב (מלאכי ג) אז נדברו יראי ה' איש אל רעהו ויקשב ה' וישמע ויכתב ספר זכרון לפניהם ליראי ה' ולחשבי שמו.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.